

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Zsoldos János

Idő

1928

Személy

Szerző:

Cím: *Lirai költő a számvevőségen*

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bm

(Hely)

1928. 9. 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

LIRAI KÖLTŐ a számvevőségen

Kékszemű, purzicsánbajuszú, nagyon szelíd emberke *Zsoldos János*, aki lírai költő létére túlpróza foglalkozást úz: *altiszt a budapesti városházán, ráadásul a számvevőségi osztályon.* Altiszt kemény sapka és egyenruha van rajta, de fénylő szemén és vékony hangján érezni, hogy magasabb régiókhoz tartozik. Verseket ír és elbeszéléseket, amelyek meg is jelennek néha a lapokban, sőt még azon megtiszteltetés is éri, hogy műveit nagyurak is olvassák, akik külön levélben köszönik meg, hogy *Zsoldos János* lantot penget előtük.

Itt áll a szerkesztőségi asztal előtt, nagy illemudás a hangjában. Első pillantásra arra kell gondolni, hogy milyen tiszta érzésű, becsületes lelkű ember is ez az egyszerű fővárosi altiszt, aki szabad idejében *Aranyt* és *Petőfit* lapozgatja.

Vigyázz állásba feszül a teste, amikor olyan hangon, mint a felelő iskolásgyerek, mondja.

— *Szíves pártfogását kérem verseimre nézve, amelyekről bírálati cikkek jelentek már meg.*

Iratesemót tesz elém, s így folytatja:

— 1926-ban könyvem is jelent meg ezzel a címmel: „*Vadrózsák*“. A kormányzó úr öltö-méltósága kabinetirodájára levelet írt, amelyben megköszönték ezt a művet, amelyet oda beküldtem. *Ripka* méltóságos főpolgármester úr is levelet írt nekem ekkor és azt írta benne, örül neki nagyon, hogy én ilyesmivel foglalkozom. Amikor *Sipőcz* polgármester úr venenapja volt, verset írtam a tiszteletére, sajátkezű levélben köszönte meg. *Babits Mihály* úrtól és *Kozma Andor* úrtól

is kaptam bírálati levelet, nagyon jó bírálata van a Luther-könyvtár igazgatójának is.

Ahogy beszél *Zsoldos János*, kiderül, hogy az ő kritikusai előkelő közhivatalokat viselő méltóságos urak, mint ahogy ez illik is egy olyan emberhez, akinek szintén hivatalos helyen van az elfoglaltsága.

— Hány iskolát végzett maga? Hogyan jött rá, hogy költő?

Szomorúság vegyül a hangjába *Zsoldos János*nak, zavartan megforgatja az altiszt kéksapkát a kezében és ezt mondja, kissé szemérmesen:

— Szegény drága jó apám, aki falusi napszámos volt, az is versekről fantáziált. Huszonhárom esztendő voltam, amikor meghalt, de még akkor is meséket mondott, az én apám volt a legnagyobb mesemondó a világon... A bátyám, *István* is költő, az egész család... Csakhogy baj van kérem.

— No mi?

— Az kérem, hogy az *István* a kertészetnél munkás, virágok között, mégis egy olyan helyen, ahol költészet van. Én meg kérem, a számvevőség VI-ba kerültem. Nem mondom, az urak nagyon finomak hozzám. Megtörtént például, hogy mult nap délelőtt verset írtam és kijött az egyik nagyságos úr. Azt mondja: „Mi az *János*, ihletben van, akkor nem küldöm el, pedig el akartam valahova küldeni.“

— Melyik versét szereti legjobban ezekből? — kérdezem.

— Tetszik tudni, akartam egyszer egy öreg házaspárról írni egy verset, azután hogy, hogy nem eszembe jutott két tölgyfa. S azt írtam meg.

Ime *Zsoldos János Öreg tölgyfák* című verse.

*Öreg tölgyvár az országot mentén
Kerületi a zúgó-forgó szél,
Ráncigálja azt a pár szél ágat,
Amit még a két fán megtalálhat.*

*A két fának alig van már ága,
Lombját a szél szintén rég lehányta,
Csak a törzs áll, vastag kéreg rajta,
Gyökereit ezer féreg marja.*

*Falamikor, hol most a két fa áll,
Nem volt üres, rideg ez a határ,
Sűrű erdő zúgott körülötte,
Sudár szálfák suhogtak fölötte.*

*Ki van írva már rég a szép erdő,
Barlangkórót úz most ott a szellő.
Egy bokrot sem hagyott meg a balta,
Nincs már ott más, csak a kerges két fa.*

*Ott veri az eső, jég és szélvész,
Fiharorkán, villám, s százfélé vész.
Csak vaktában repül varjú rája,
Pihenni az útmenti vén fára.*

Megsímítja homlokát s azután így szól
Zsoldos:

— *Csak öt elemi iskolát jártam, mert szegény napszámos apám nem tudott tamittatni. Fáj ez nekem nagyon. Megtakarított pénzem-ből kis könyvtárat alapítottam lakásomban. Ebben van a mulatságom, örömöm. Aranyon, Petőfin kívül csillagászati könyveim vannak, a*

szépirodalomból pedig ilyenek: mint *Tolsztoj*, *Dumas*.

— *Adyt szereti-e?*

— *Nem értem, könyörgöm, az Ady verseit. De van nálam egy kötete A halottak élén* című, ebből megértem azt, ami háborús, meg amibe vallásosság van. A többi bizony nem igen.